

skolens Undervisning skal omfatte, og der staaer der, at den skal omfatte Engelsk og Tysk. Men i andet Stykke omtales, hvad der kan føjes til ud over det befalede, og til dette Stykke ønsker man, at der skal tilføjes en Ændring om, at man i Pige-skolen ogsaa kan optage Fransk som valgfrit Fag. Jeg vil nu gerne have at vide, om dette „skal“ i § 5 ikke virkelig betyder „skal“, og om man uden videre kan lade være at tage de Fag med, som der staaer nævnet. Ellers er det mig ikke ret forstaaeligt, hvorledes man kan faa den Fortolkning ind, som Ministeren og Ordføreren ere enige om.

Oscar Hansen: Jeg ved ikke, om jeg kan gøre det forstaaeligt for det ærede Medlem. Der kommer i andet Stykke en Begrænsning af Paabuddet i første Stykke. Saadanne Begrænsninger ere ikke saa sjældne i Love, naar man har fundet dem nødvendige eller ønskelige. Selve det rent formelle, som det ærede Medlem dvælede ved, nemlig Udtrykket „valgfrit“, fortolkes i Analogi med alt, hvad der hidtil har foreligget i denne Sag: Valgfrihed mellem det ene Sprog og det andet. Bestemmelsen i andet Stykke er altsaa en Begrænsning af den paabudte Bestemmelse i første Stykke.

Holm: Nej, som alle ville se, er det andet Stykke en Udvidelse af det første og angiver, hvilke Fag der foruden de tvungne kan optages i den lærde Skole. Der er altsaa slet ikke Tale om en „Begrænsning“. Hvis det ærede Medlem opfatter dette som en „Begrænsning“, forekommer han mig noget uklar, og man kan da i hvert Fald ikke her anvende Ordet: In der Beschränkung zeigt sich der Geist.

Oscar Hansen: Denne Udtalelse gælder aldeles ikke det ny tilføjede Punktum. Det er blot en Begrænsning af Bestemmelsen i første Stykke.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—4 af Udvalget (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget Nr. 5 af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, tiltraadt af Udvalget,

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget, saaledes ændret, (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 83 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Jeg har under Mødet fra Landstingets Formand modtaget Forslag til Lov om en Statstidende, saaledes som det i Landstinget er blevet ændret, med Anmodning om, at det paa ny maa blive forelagt Folketinget, hvilket herved skær. Jeg skal af praktiske Hensyn straks lade Sagen foretage. Tingets Samtykke udkræves, men jeg vil betragte dette Samtykke som givet, hvis ingen gør Indvending. (Ophold). Det er da givet.

Man gik da til:

Æneste Behandling af Forslag til Lov om en Statstidende.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Vilhelm Lassen: Jeg skal paa Forslagsstillernes Vegne tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage Forslaget uforandret i den Skikkelse, hvori det nu er vedtaget ved 3die Behandling i Landstinget. De Ændringer, som Landstinget har indført i Loven, ere enten rent redaktionelle, altsaa uden Betydning for Lovforslagets Indhold, eller ogsaa er det saadanne Realitetsændringer, som Forslagsstillerne intet have imod. Den væsentligste Ændring gaar ud paa at stryge Bestemmelsen om, at Kreditforeninger, Sparekasser og lignende offentlige Institutioners Bekendtgørelser med Indenrigsministerens Tilladelse kunne optages i Statstidenden. Det har Landstinget fordret strøget, og Forslagsstillerne have intet derimod. Det var jo kun en Bemyndigelse, der blev givet Indenrigsministeren til at optage saadanne Bekendtgørelser, der egentlig ikke høre til Kredsen af de offentlige Bekendtgørelser. De øvrige Ændringer ere af endnu mindre Betydning, saaledes Bestemmelsen om, at Taksterne for Bekendtgørelserne skulle være lig med dem, der findes ved de nuværende autoriserede Blade, og endvidere en udvidet Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at uddele Statstidende til dem, for hvem det maatte have Interesse at gøre sig bekendt med den. Forslagsstillerne kunne ligeledes tiltræde det af Ministeren stillede Ændrings-